

A győzelmes élet titka

A SIKER, A GYŐZELEM – bármiben érjük el – mindig örömet jelent. A rabló győzelmes sikernek tekinti, ha mások megkárosításával nagy összeghez jut és nem bukik le (sajnos naponta hallunk ilyenfajta „sikerről”). A sportoló diadalmas öröme, ha legyőzi társait. A vállalkozó akkor arat győzelmes sikert, ha – esetleg bármi áron is – nagy haszonra tesz szert. A diák akkor érez győzelmes sikert, ha kitűnőre felelt az iskolában. – Minden ember törekvése, hogy valamiben győzelmet és sikert érjen el. Óriási különbségek vannak azonban abban, hogy valaki miben és az életnek melyik területén igyekszik győzelmes sikerekre.

Itt élt köztünk e földön Jézus Krisztus, mint valóságos ember. Róla kimondhatjuk, hogy földi életének 33 éve alatt olyan győzelmes sikert ért el, amelyhez nincs fogható sem földön, sem égen. Hozzánk hasonló – tehát kísérhető – testben élt, de nem vétkezett; a Sátán ravasz és hatalmas támadásait győzelmesen verte vissza. Az emberek egyik alkalommal királlyá akarják tenni, máskor meg akarják kövezni; támadják, kísértik, ugyanakkor tódulnak utána. Végül koncepcióos perben halálra ítélik és kivégzik ... Ő mindeközben fenséges szilárdsággal viszi végbe az Atyától vett küldetését: a bűnös ember (minden ember) megváltását! Sír Jeruzsálem vaksága miatt, igazi emberként, vért izzasztó gyötrelmek közt könyörög az életéért – de végül is kimondja az Atyának: „legyen meg a te akaratod” (Mt 26:42), és kiissza a keserű poharat. Mindezt értünk, miattunk és helyettünk tette. Ez volt az Ő hatalmas győzelme, amelyet diadalmasan megpecsételt a feltámadása, amikor a “békesség Istene ... kihozta Őt a halottak közül, a mi Urunkat, Jézust, a juhok nagy pásztortát”. (Zsid 13:20).

Ha a győzelmes élet titkát kutatjuk és szeretnénk megfejtetni, sőt megvalósítani: az Úr Jézus titkát kell megragadnunk. Annál inkább, mert az ember Jézus nem csupán példa a számunkra, hanem Ő a mi Megváltónk, aki „azért jelent meg, hogy a bűneinket elvegye” (1Jn 3:5). És „mivel Ő maga is kísértést szenvedett, segíteni tud azokon, akik kísértésbe esnek” (Zsid 12:2).

Áprily Lajos:

HAZA

Egy életben kétszer vesztettem el.
Nincs, nincs. Bús sorsot értem és kietlent.
Hová vezetsz útam? Egy hang felel:
Keress magadnak elveszithetlent!

MENEDÉK

S mikor völgyünkre tört az áradat
s már hegy se volt, mely mentő csúccsal intsen,
egyetlenegy kőszikla megmaradt,
egyetlen tornyos sziklaszál: az Isten.

Hiszen „egy az Isten, egy a Közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus” (1Tim 2:5). „Nézzünk fel hát Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére!” (Zsid 12:2). Tanuljuk meg és folyamatosan vegyünk erőt is Tőle a győzelmes és gyümölcsöző élethez! Lássuk az Úr Jézus példáján a győzelmes élet feltételeit és útját!

1. Jézus Krisztus a Szentlélektől fogantatva született (Mt 1:20, Lk 1:35)

A győzelmes élet alapja nálunk is a Szentlélektől való születés: az újjászületés. Enélkül meg sem láthatjuk az Isten országát (Jn 3:3-8). Az új, felülről való életet Jézus Krisztusban és az Ő váltságában való hit által nyerhetjük meg. (Ef 2:4-10)

2. Az Úr Jézus az Atya akaratának engedve bement a világba (Mt 3:13-15)

Jézusnak a bementéssel nem az újjászületését kellett megpecsételnie (Róm 6:4), hanem példát adott arra, hogy „így töltünk be minden igazságot”. Jézus e pillanattól kezdve lépett egész lényével és minden idejével a messiási szolgálatba. Az új élet pecsétjeként történő bementés számunkra is elkötelezést jelent az Úr szolgálatában a győzelmes életre.

3. Az Úr Jézus beteljesedett Szentlélekkel (Mt 3: 16-17)

Ha Jézusnak szüksége volt erre, nekünk még inkább oda kell szánnunk teljességgel magunkat a Szentlélek uralma alá – életünk minden területére kiterjedően. Hallatlan kiváltság részesei vagyunk azért, hogy újjászületésünk pillanatától kezdve lakozást vett bennünk a Szentlélek. Ő tiszteletben tartja személyiségünket, de arra készítet és vár, hogy adjuk oda magunkat mindenestől az Ő irányítása alá. Csak így vezethet győzelemre a test vágyaival, indulataival és a Sátán minden hatalmával szemben. (Róm 12:1, 1Kor 6:19-20, Ef 5:18, Gal 5:16, Ef 6:10-11)

4. Az Úr Jézus tökéletesen ismerte a Szentírást és jól hasznosította azt

Jézus az Atyától hozta magával az Írás teljes ismeretét. Már 12 éves korában kitűnt bölcsessége (Lk 2:46), majd később csodálkozva kérdezik a zsidók: „Hogyan ismerheti az Írást, hiszen nem tanulta” (Jn 7:15). Tanításaiban is, a kísértések között is felülmúlhatatlan bölcsességgel forgatta az igét, mint a Lélek kardját.

Győzelmes élet csak az ige által valósulhat meg a mi életünkben is. Naponként kell olvasnunk, rendszeresen és áhítatos szomjúsággal tanulmányoznunk, minél többet kívülről megtanulnunk, hogy bármilyen helyzetben a megfelelő igét juttassa eszünkbe a Szentlélek (Jn 14:26).

5. Az Úr Jézus ellenállt és győzött a Sátán kísértéseivel szemben

A Sátán különleges ajánlatokkal és hatalommal támadta Őt. Olyasmire csábította, ami összhangban volt Jézus pillanatnyi szükségével és távlati céljaival. Szándéka az volt, hogy kimozdítsa Jézust az Atyával való egységéből. (Mt 4:1-11).

A Sátán jól ismeri a mi szükségünket, vágyainkat és céljainkat is. Segít kielégíteni, és elérni azokat, ha uralma alá adjuk magunkat. Isten szerinti látásra, Krisztusban való elrejtettségre és a Lélek kardjaként forgatott igékre van szükségünk a győzelemhez. „Meg van írva” – mondhatjuk mi is „a hitben szilárdan” (1Pét 5:8-9)

(folytatás 246. oldalon)

HETI SZEMLE

Nemzetközi Iszlám Centrumot adtak át július 11-én Budapesten, s így immár hat iszlám imahely működik Magyarországon. Az angyalföldi Róbert Károly körúton levő épületrészt a Fővárosi Önkormányzat bocsátotta a Magyar Iszlám Közösség rendelkezésére, a költségeket alapítványi támogatásokból és külföldi, főként közel-keleti, adományokból fedezték. Az imahely mellett teázót és vendégszobákat is szeretnének kialakítani a központban, s óvoda, majd egy általános iskola létrehozását is tervezik. Hazánkban becsülhetően ötezer (a tv-híradó szerint hússzezer) magyar állampolgár tekint magát mohamedánnak.

Finnországban heves viták folynak az üzletek vasárnapi nyitva tartása körül. A finn parlament most 170:118 arányban amellett szavazott, hogy az üzleteket déli 12 óra után vasárnap is nyitva lehessen tartani.

John Vikström evangélikus érsek kijelentette: a finn egyház elfogadja az új törvényt, de figyelemmel kíséri majd, milyen hatással lesz ez az új szabályozás a finn társadalom életére. Egyúttal utalt az érsek az Európa Parlament ajánlására is, amely hangsúlyozottan kiemeli a vasárnapnak a hétköznapiaktól különböző, sajátos jellegét.

Az Egyesült Államokban a Tízparancsolat szimbóluma körüli vita foglalkoztatja a közvéleményt. Az Alabama állambeli Gadsden városában a bíróság elrendelte, hogy tárgyalás előtt tilos imádkozni és a tárgyalóterem faláról is el kell távolítani a Tízparancsolat két kőtáblájának ismert szimbólumát.

Alabama állam kormányzója teljes támogatását ígérte azoknak, akik – mintegy hússzezen – nagy tüntetést rendeztek az állam fővárosában a „keresztény értékek”, köztük a Tízparancsolat szimbólumának megőrzése mellett a bíróságokon. Alabama állam legfelső törvényszékének a közeljövőben kell majd állást foglalnia ebben a vitában. **KNJ**

Hírek a baptista világból

Szaúd-arábiai vallásszabadság

„Szaúd-Arábia mélysegesen tradicionális iszlám társadalom, és jogrendszerük az iszlám törvény szigorú értelmezésén nyugszik” – írja tudósításában Jon Sharp, aki a BWA kérésére jár közben a baptisták vallásszabadsága érdekében.

„Számos szabadságjog, melyet nyugaton természetesnek veszünk, nem elfogadott ebben az országban. Az iszlámon kívüli valamennyi vallás bármilyen formában történő gyakorlását tiltja a törvény” – mondja Sharp a londoni Külügyi és Köztársasági Hivatal közel-keleti osztályának munkatársa.

Anglia és európai partnerei rendszeresen folytatnak tárgyalásokat az emberi jogokról a szaúd-arábiai kormánnyal, „így teljesen tudatában vannak a gondolati, lelkiismereti és vallásszabadságról vallott nézetünknek” – fűzi hozzá Sharp. (BWA News)

*

A skót baptistákat is elérte az árvíz

A skóciai Elginben levő baptista gyülekezet számos tagja között volt annak a 400 családnak, akiknek otthonait megrongálta vagy lerombolta az európa-szerte pusztító áradás.

Gyülekezeti tagoknak kellett szembenézniük azzal a feladattal, hogy helyreállítsák vagy újraépítsék otthonaikat – jelentette Mrs. Kenneth Ross, a baptista gyülekezet lelkipásztorának felesége. Az egyik elgini templomban egy tanácsadó központot állítottak fel, ahol baptisták is szolgálnak a tanácsadók és segélyezők között.

Rossék és a gyülekezet tagjai egy bibliakonferencián voltak, amikor az árhullám elöntötte a házakat. A gyülekezeti épületet nem érte kár. (EBPS)

*

Hongkong imatámogatása

A hongkongi baptistákat biztosították arról, hogy az egész világon imádkoznak értük a hívők, különösen júliusban, Kínához való visszacsatolásuk idején.

A BWA levélben tett ígéretet Cecil Chan elnöknek és Chu Wood-Ping főtítkárnak, hogy imádságban hordozzák a Hongkongban élő embereket.

„Reméljük, hogy Hongkong új politikai helyzete nem akadályozza majd, hanem elősegíti a Krisztusban való testvéri közösségeket a baptistákkal világszerte”, írta Denton Lotz. „Mindannyiunktól imádkozunk, hogy Krisztus öröme és bölcsessége legyen vezetőitekkel és az emberek továbbra is maradjanak missziós-gondolkodásúak. (BWA News)

*

Ötvenedik évforduló

Az 1947-ben 16 gyülekezettel megalakult Japán Baptista Szövetség a közelmúltban ünnepelte ötvenedik évfordulóját. A II. világháború végén, amikor a japánokat megalázták a háborúban elszenvedett vereségük miatt, a hívők szétszóródtak, a lelkipásztorok még nem jöttek vissza a hadseregből, és a templomok leégtek. Ilyen körülmények között jött létre a Szövetség.

Noboru Arase a Hikasi gyülekezet nyugalmazott lelkipásztora, a Szövetség egyik alapító tagja visszaemlékezett a „Japán Baptista Szövetség” névre, amit hosszas vita után fogadtak el. Ugyanis sokan úgy érezték, hogy a „baptista” név nehezen érthető és nem kellene belevenni a Szövetség nevébe. „Voltak ellenvélemények”, mondta Arase, „de nem szégyelljük, hogy baptisták vagyunk. Éppen úgy, ahogy az emberek megismerkedtek a metodista és katolikus nevekkal, segítenünk kell nekik, hogy a 'baptistát' is megismerjék az evangélizációs szolgálatunk által.”

„Az ötvenedik évforduló megünneplése lehetőséget teremt a Baptista Szövetség számára, hogy visszatérjen ahhoz az alaphoz, amely létünket igazolja, és egy új elkötelezettséget vállaljon az evangélizáció szolgálatában”, mondta Arase. (BWA News)

Fordította: F. A.

A győzelmes élet titka

(folytatás a 245. oldalról)

6. Az Úr Jézusnak elmélyült imaélete volt

Gyakran elvonult és a titkos kamra csendjében beszélgetett az Atyával. (Mk 6:46, Lk 6:12, 11:1 stb.) Jézus szerette az embereket, tanította őket, és gyógyította a betegeket, de még ennél is fontosabbnak tartotta az imádkozást. (Lk 5:15-16) A győzelmes élet titka: a Jézus Krisztussal és az Atyával való – és a bűz az imaéletben megvalósuló – szoros életközösség.

7. Az Úr Jézus mindenben engedelmes volt az Atyának

Minden szava és cselekedete az Atya akaratából való volt, (Jn 10:37-38, 12:49) Testében hozzánk hasonló emberként élt köztünk, de – Isten voltánál fogva – mindent pontosan előre tudott. Megaláztatását, minden korbács-csapást, a szegeket a

keresztben, előre tudta, átélte... Iszonyatos harc volt ez, de kimondta: „legyen meg a te akaratod” (Mt 26:42) És ebből lett – számunkra is – győzelmes feltámadás és örök élet.

A hit élete az engedelmisség! Istennek minden gyermeke számára kész terve van. (Ef 2:10) A győzelmet, a gyümölcsözést Isten adja, de csak az engedelmisség útján! Ez az út számunkra maga Jézus Krisztus, a Gal 2:20 megvalósulása: „Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.”

Kovács Géza

VASÁRNAP DÉLUTÁN

Az evangélium szolgálatainak megélhetése

1Korinthus 9:1–14

Isten munkatársai vagyunk. Az Úr mindnyájunknak adott valamilyen megbízást, szolgálatot. Ő munkálja Szentlelke által, hogy éljünk dicsőségére, munkálván a magunk üdvösségét. Elhívó és kiválasztó kegyelme némelyeket külön is elrendelt különféle szolgálatra az egész test érdekében. (Ef 4:11-13)

Az az ember dicsóíti igazán az Urat, aki a szolgálatban is az Ó általa elrendelt helyen és módon végzi feladatát. A sáfárságra kapott talentumok akkor kamatoznak, ha azokat arra használjuk, amire kaptuk. A szolgálatokban nem válogathatunk, mert megbízónk bölcs végzése és elgondolása kell, hogy összhangban legyen engedelmségünkkel.

Szükség van-e ma főállású lelki munkásokra?

Erre a kérdésre adott válaszunk: igen, szükség van erejüket s az Istentől kapott képességeiket oltárra tevő emberekre. Kinek van erre szüksége? A misszionának! A misszió Istentől elrendelten szükségessé teszi az alkalmas szolgák aktív részvételét. Ez az aktivitás nem lehet időleges, részfoglalkozásra korlátozott vagy alkalmoszerű nekibuzdulás. Ez az aktivitás eltökéltséggel párosuló, élethossziglan tartó elkötelezettséget jelent.

Vajon gondot okozhat-e annak megválaszolása, hogy az ilyenek miből éljenek?! Nekünk ezt tulajdonképpen meg sem kell válaszolnunk, mert az előttünk levő igeszakasz egyértelművé teszi: „Így rendelte az Úr is, hogy akik az evangéliumot hirdetik, az evangéliumból éljenek.”

Misszióinkban ma ez mennyire élő probléma?

Ha tökéletesek lennénk, valószínű, erről a kérdéstről nem is kellene beszélni. Minden bizonnyal áldásos voltát és gyümölcsöző jó eredményét élvezné az Úr népe. Azonban a valóság az, hogy visszatekintve Pál apostol korának gyülekezeti életmegnyilvánulásaira, majd visszaérkezve magunkhoz, megállapíthatjuk, hogy ebben a kérdésben sem volt igazán lelki magaslá-

ton Isten népe. Billy Graham a Szentlélektől inspiráltan hívja fel figyelmünket egy igen fontos tényre: „*A misszióhoz három fontos dolog kell: Isten igéje, az ember ereje és a pénz ereje.*” Bármelyik tényező hiányozzék, a misszió megreked. Isten ereje nélkül nem beszélhetünk eredményes misszióról. Azonban akkor is megreked, ha hiányzik az ember teljes odaszánása, ereje, és tehetsége nincs igazán a szolgálatban.

Végül említésre méltó tény: a pénz ereje is! Minden időben igényelte az eredményes misszió az anyagi eszközök valóságos jelenlétét. A Sátán ezen a téren is igyekszik zavart kelteni. Amikor az egyénekben és a családokban megvan a törekvés a magasabb életszínvonal elérésére, de az Úr ügye nem fontos, ilyen tapasztalatok nyomán nem hiszek a belső valóság, a lelki tartalom jelenlétében. Amikor valaki azzal dicsekszik, hogy olyan aranyos lelkipásztoruk van, aki igazán igénytelen, s aki akkor is megelégedett, ha gyülekezete megelégedzik anyagi szükségieiről; az ilyen dicsekvés mögött kitetszik a fukarság.

Napjainkban egyre több lelki munkásnak fülébe süggyák: jobb lenne, ha más állás után is nézne, mert olcsóbb lenne a szolgálata, missziói forgolódnása. Annyira igaz ez, hogy közösségi szinten komoly téma és probléma. Immár költségvetés viszonylatában kell gondolkoznunk, ha az evangélium szolgálata megélhetésének kérdése felvetődik. Valóban ez a helyes, igei, Istentől való hozzáállás a lelki élet e területén? Az ilyen felfogásnak később szomorú és helyrehozhatatlan következményei lesznek. Isten rendelte el, hogy ki miben és hol sáfárkodjék, de azt is megbízónk rendelte el, hogy ez fennakadás nélkül mehessen végbe. A misszió gyümölcsözését a kegyelmes Isten garantálja a neki teljesen átadott életű eszközök által. Aki a sáfárság szolgálatát érzi felelősségének, az nem értelmezheti feladatát a misszió vonatkozásában sem úgy, mintha fő feladata lenne a visszafogás, a spórolás.

Mit tehetünk a helyreállás érdekében?

Hogy nem vagyunk a helyünkön, az napnál világosabb. Az is tény, hogy általános gazdasági helyzetünk jelenlegi mutatói a jövőre nézve sem kecsegtetnek bennünket valami jóval. Imádkozni azonban tudunk attól függetlenül, hogy melyek a jelenlegi lehetőségeink. Azt is megtehetjük (meg is kellene tennünk!), hogy amire képesek vagyunk (pl. adakozás terén) valóban megtegyük. Jelenleg mutatkoznak hiányok! Annyira azonban nem vagyunk szegények, mint amennyire egymással el akarjuk hitetni. Vigyázzunk, mert az Úrnak arra is van hatalma, hogy amit ma annyira bizonygatunk, az nem sok idő múltán valóság lehet.

Megcsal bennünket nagy ellenségünk azzal is, hogy ott akarunk kamatozást elérni, ahol minden inflálódik. Azzal már rég megcsalt, hogy azt hittük, ha Krisztus teste részre szakad, azzal jobban járunk. Megcsalt azzal, hogy ha az erősebbek olykor-olykor alamizsnaszerűen juttatnak a gyengébbeknek, az már nagy lelki teljesítmény. Pedig tudjuk, hogy Dántól Beérseáig, Záhonytól Szombathelyig, mi egy Úrnak vagyunk a szolgálói. Kis autonóm sejtek jöttek létre, és még mindig többen ezt munkálják. Noha régóta tudjuk, hogy jobb adni, mint kapni, mégis oly nehéz a tiszta szívből való ajándékozás, segítség. Egyre több helyen sóvárogva várják, hogy végül valaki megszánja, megsegítse őket.

Testvéreim, nem kellene ennek így lennie! Nem szűnök meg imádkozni Uramhoz azért, hogy hozza el ezen a téren is a felüdülés idejét. Hiszem, és meg vagyok győződve arról, hogy e dologban előrejutást munkál Uram. Engedelmeskedjünk neki, és higgyük el, hogy jobb közérzetünkre, nagyobb örömünkre, de főképpen az Úr tetszésére fognak alakulni missziós dolgaink.

Szlepák Lajos

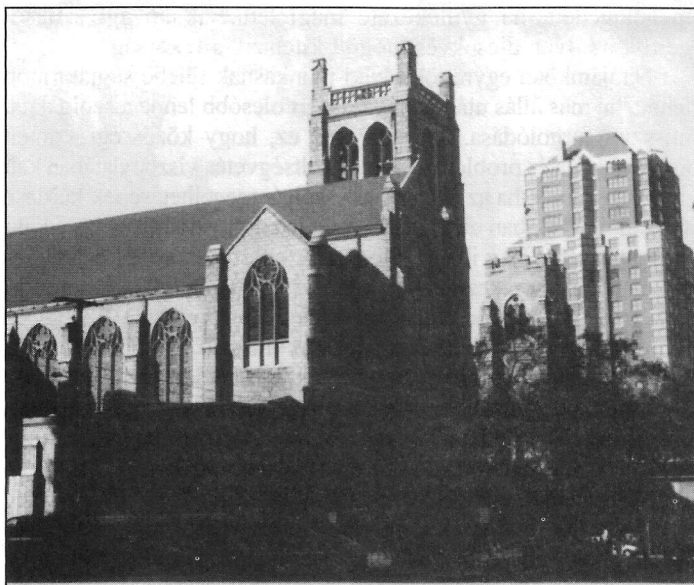
„Az aratnivaló sok, de a munkás kevés”

A Baptista Világszövetség Főtanácsulése – I. VANCOUVER, KANADA

Július 3-9-ig a világ 7 legszebb városa között emlegetett Vancouver adott otthont az 1905-ben létesült Baptista Világszövetség rendes évi főtanácsülésének. A Csendes-óceán partján, British Columbia „fővárosa”, még júliusban is hófödte hegyek szorúval övezve, lenyűgöző látvány. A városhoz közeledve, azon gondolkodtam, lesz-e egyáltalán egy repülőtérnyi hely a leszállásra. Volt, sőt egy városnyi is.

Igyekszem élvezhető beszámolót írni, ezért néha apróságoknak tűnő dolgokat is megemlítek, de nem untatom az olvasókat a reggel 8,30-tól este 10-ig tartó plenáris és szekcióülések részleteivel.

A Baptista Világszövetség és amerikai magyar testvérek jóvoltából – akik mind a rámai konferencia, mind a főtanácsülés összes költségét fedezték – szövetségünket ez az út anyagilag nem terhelte.

A First Baptist Church temploma,
a Főtanácsülés egyik színhelye

A vancouveri nemzetközi repülőtér kápolnájában (mert, hogy jobb repülőtereken ez természetesen van) az ügyeletes lelkipásztor, egy kedves fiatatalembert fogadott, helyet, üdítővel kínált, érdeklődött az út felől meg a magyar misszióról, majd „átadott” egy palesztin származású testvérnek, aki a First Baptist Church diakónusa, önkéntes segítő; Saad Zarifek Gázából került Kanadába. A repülőtérrel ő vitt a szálláshelyre saját kocsiján. Az YMCA felíratú jókora épület a Fiala Keresztény Férfiak Szövetségének oktatási centruma. Borzasi Gyula testvérrel, a Romániai Magyar Baptista Szövetség főtitkárával kerültünk egy szobába.

A főtanácsülésen egy-egy országot vagy szövetséget rendszerint egy-egy személy képvisel. Világkonferenciát általában öt évenként rendez a világszövetség, főtanácsulást évente. Az ülést megelőzően, de a plenáris ülések között is folytatódik a különböző szakbizottságok és régiók tanácskozásainak sora. A főtanácsülés nem valamiféle seregszemle, hanem munka. Természetesen nagy jelentőségű a találkozás is. A helyi legnagyobb gyülekezet lapja címdalán ezt a szöveget hozta:

„Welcome! World Baptist Leaders” – Üdvözljük a világ baptista vezetőit! A cikk így kezdődik: „Már úton van az a mintegy 700 küldött a Baptista Világszövetség főtanácsülésére Vancouverbe, akik az Első Baptista Gyülekezet vendégeiként tanácskoznak 189 tagszövetség és mintegy 100 millió baptista hívó képviselőjében ...”

A Baptista Világszövetség három korábbi elnökét köszönti
Dr. Fanini elnök és Dr. Lotz főtitkár testvér

A világszövetségben két magyar baptista szövetség van, a magyarországi (1905 óta, mint egyike az alapító tagoknak) és a romániai (1991 óta), de találkoztunk pl. magyar származású kanadai küldöttel is.

Az ún. Opening dinner szombat este volt a belvárosi kulturális palotában. Ezt megelőzően szabadtéri zenés bemutatót tartottak őslakos indiánok, majd hárfahangok mellett vonult a vendég-sereg a fogadás színhelyére. Az ünnepi megnyitó alkalmon felszólalt Vancouver polgármestere és természetesen dr. Fanini elnök és dr. Lotz főtitkár testvér is. A pompásan feldíszített hatalmas étteremben egy-egy kerekasztalnál kilencen ültünk, a lehető legváltozatosabb ülés-rendben, azonban minden asztalnál volt két-három vancouveri testvér, akiknek az volt a feladata, hogy éreztessék a szeretetet a messziről jött vendégekkel. A mi asztalunknál egy dél-afrikai, egy kanadai és egy angliai házaspár mellett egy amerikai (Virginia) misszionárius ült, aki többször járt már Magyarországon. A kellemes és hasznos asztali beszélgetést időnként a kórus éneke vagy egy-egy köszöntés szakította meg.

A Főtanácsülés résztvevőinek egy csoportja

Vasárnap délelőtt 23 baptista gyülekezet istentiszteletein vettek részt a küldöttek. Borzási testvérrel a főtanácsülést vendégül látó Első Baptista Gyülekezetben voltunk. Itt Dr. Noel Vose, a Baptista Világszövetség korábbi ausztrál elnöke prédikált. A zsúfolásig megtelt templomban együtt úrvacsoráztunk azokkal, akik az előző vasárnapon merítkeztek be.

Vasárnap este 7-9-ig tartott az úgynevezett BWA Rally az Orpheum Színházban. A századelőn épült különleges terem leginkább a Zeneakadémia nagytermére emlékeztet, de 2500 ülőhelyes. Erre az alkalomra bérelte ki a szervező gyülekezet. Az evangéliumi énekek mellett hangszerszólók, bizonyosságtételek hangoztak, majd Fanini testvér zánkaihoz hasonló gyűjtő igehirdetése. Amikor az elnök azt kérte, hogy menjenek előre azok, akik újra odaszánják életüket Krisztusnak és többet akarnak tenni az Úrért a baptisták nagy családjában, elindult a tömeg. Végül az egész gyülekezet igyekezett volna előre, de természetesen erre nem volt hely, így az álló testvériségre kérte az Úr áldását a braziliai elnök. Felemelő és megható érzés volt együtt hallgatni az üldöztetésekről és a győzelmekről szóló híreket. Az

Ünnepi est az Orpheum Színházban. Az emelvényen az elnökség és a kórus

tökéletesen képzett kórus által előadott énekek között hallhattuk például az „Ó, mily hű barátunk Jézus” kezdetűt. Az estét Händel „Halleluja Kórus”-a zárta.

A vasárnapi isentiszteleten ismét ígét hirdettem, melyet élő egyenes tv-adásban sugároztak több európai országban. A közösség csodálatos pillanatai voltak ezek, és sokan döntöttek Krisztus követése mellett.

Visszatérve Budapestre, találkoztunk Dr. Platthy Iván államtitkárral, Dr. Almási Mihály, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke és Győri Kornél főtákar társaságában. Az államtitkár intelligens, jó kedélyű, nyugodt ember. Beszámolt a vallás-szabadságról, az állam és az egyház szétválásáról és a baptisták különleges szerepéről. Két kérésünk volt felé: kértük, hogy imádkozzunk együtt, és készítsünk egy közös fényképet.

A magyarok művelt és vendégszerető nép. A kétmillió lakosú Budapest ezer éves múltja tekint vissza. A magyar nyelv a japán és a kínai után a legnehezebb. Magyarország lakossága tízmillió fő. Az országban 11 000 baptista él 280 gyülekezetben. Budapesten 19 gyülekezet van. Működik teológiai szeminárium 200 hallgatóval...”

A két magyar küldött: Borzási Gyula főtákar (Erdély) és Dr. Almási Mihály elnök (Magyarország)

– a fogadás előtt – a díszőrséget adó

tradicionális öltözkű kanadaiak között

egyik afrikai üldözött vezető ezt mondta: „We are hopeless, but not helpless!” Ezt magyarra fordítani csak jó költő tudná úgy, hogy megmaradjon a pontos mondaival, a ritmus és a szójáték. „A helyzetünk reménytelen, de nem vagyunk segítség nélkül.” Egy indiai vezető elmondta, hogy az előző vasárnapon 96 új hívót merített be.

Természetesen a legszínompásabb mozzanat a nemzeti zászlók „bevonulása” volt. A régi vasárnapi iskolai ének jut ilyenkor az ember eszébe: „Sárga, fehér, fekete, mind kedves Ő-előtte...”

Hétfőn reggel 8,30-kor plenáris üléssel kezdődött a főtanács munkája. Szeretném kiemelni Fanini testvér elnöki jelentéséből, amely mindössze négy és fél oldal volt, azt a több mint fél oldalnyi beszámolót, amelyet Magyarországról írt, s amit szó szerint föl is olvasott. Kivonatossan idézem:

„... Belorussziából érkezünk Magyarországra. A leszállás után közvetlenül Zánkára, egy kisvárosba, egy volt kommunista ifjúsági- és gyermektáborba indultunk. A hotel előterét zászlók szegélyezték, köztük Brazíliaé is.

A baptista hívők azért látogattak el ide egész Magyarországról, hogy megünnepeljék a magyarországi misszió 150. évi jubileumát. Az ünnepség főcíme a 34. zsoltárból vett idézet volt: „Nagy a te hűséged!” Utunk legfelemelőbb pillanatait éltük át. Szombat este a sportcsarnok teljesen megtelt. Az ötszáz tagú,

Az indián emlékpark egy részlete

Eddig az idézet. Mi tagadás, jó volt hallgatni a beszámolót; az elnök testvér egyetlen országgal sem foglalkozott annyit, mint a kis Magyarországgal. Talán azért, mert a felesége magyar származású?! (A következő számban folytatjuk)

Dr. Almási Mihály
szövetségi elnök